

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi razširjeni senat)

z dne 14. decembra 2005*

V zadevi T-209/01,

Honeywell International Inc., s sedežem v Morristownu, New Jersey (Združene države), ki jo zastopata K. Lasok, QC, in F. Depoortere, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopajo R. Lyal, P. Hellström in F. Siredey-Garnier, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourg, u,

tožena stranka,

ob sodelovanju

Rolls-Royce plc, s sedežem v Londonu (Združeno kraljestvo), ki ga zastopa A. Renshaw, solicitor,

* Jezik postopka: angleščina.

in

Rockwell Collins, Inc., s sedežem v Cedar Rapidsu, Iowa (Združene države), ki ga zastopajo T Soames, J. Davies, A. Ryan, solicitors, in P. Camesasca, odvetnik,

intervenienta,

zaradi razglasitve ničnosti Odločbe Komisije 2004/134/ES z dne 3. julija 2001 o razglasitvi koncentracije za nezdružljivo s skupnim trgov in s sporazumom EGP (zadeva COMP/M.2220 – General Electric proti Honeywellu) (UL 2004, L 48, str. 1),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi razširjeni senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, V. Tiili, sodnica, A. W. H. Meij, V. Vilaras in N. J. Forwood, sodniki,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi pisnega postopka in javne obravnave z dne 25. maja 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Uredba Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 395, str. 1, popravki v UL 1990, L 257, str. 13), nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta št. 1310/97 z dne 30. junija 1997 (UL L 180, str. 1) (v nadaljevanju s popravki in spremembami: Uredba št. 4064/89), v členu 2(2) in (3) določa:

„2. Koncentracija, ki ne ustvari ali krepí prevladujočega položaja, katerega posledica bi bila resno oviranje učinkovite konkurence na skupnem trgu ali na njegovem znatnem delu, se razglasi za združljivo s skupnim trgom.“

3. Koncentracija, ki ustvari ali krepí prevladujoči položaj, katerega posledica bi bila resno oviranje učinkovite konkurence na skupnem trgu ali na njegovem znatnem delu, se razglasi za nezdržljivo s skupnim trgom.“

Dejansko stanje

- 2 Honeywell International, Inc. (v nadaljevanju: tožeča stranka) je družba, ki je zlasti dejavna na trgih letalskih proizvodov in storitev, avtomobilskih proizvodov, elektronske opreme, posebnih kemikalij, visokozmogljivih polimerov, transportnih in energijskih sistemov in nadzora stanovanjskih in industrijskih objektov.

- 3 General Electric Company (v nadaljevanju: GE) je diverzificirana delniška družba, ki je zlasti dejavna na področjih letalskih motorjev, gospodinjskih aparatov, informacijskih storitev, energetskega sistema, razsvetljave, industrijskih sistemov, medicinskih sistemov, plastike, radiofuzije, finančnih storitev in transportnih sistemov.

- 4 GE in tožeča stranka sta 22. oktobra 2000 sklenili sporazum, po katerem bi GE pridobila ves delniški kapital tožeče stranke (v nadaljevanju: koncentracija), s čimer bi ta postala hčerinska družba v stoddstotni lasti družbe GE.

- 5 Komisija je 5. februarja 2001 uradno prejela priglasitev koncentracije v skladu s členom 4 Uredbe št. 4064/89.

- 6 Ker je Komisija ocenila, da bi za koncentracijo lahko veljala Uredba št. 4064/89, se je 1. marca 2001 odločila uvesti postopek preizkusa po členu 6(1)(c) omenjene uredbe in člena 47 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) (v nadaljevanju: odločba o uvedbi postopka).

- 7 GE in tožeča stranka sta 15. marca 2001 Komisiji skupaj predložili svoje pripombe glede odločbe o uvedbi postopka.
- 8 Komisija je 8. maja 2001 GE poslala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, na katero je slednja odgovorila 24. maja 2001.
- 9 GE in tožeča stranka sta bili 29. in 30. maja 2001 navzoči na zaslišanju pred Komisijo.
- 10 GE in tožeča stranka sta 14. in 28. junija 2001 skupaj predlagali dva zaporedna skupka zavez za to, da bi koncentracija postala sprejemljiva za Komisijo.
- 11 Komisija je 3. julija 2001 sprejela Odločbo 2004/134/ES (zadeva COMP/M.2220 – General Electric proti Honeywellu) (UL 2004, L 48, str. 1) o razglasitvi koncentracije za nezdržljivo s skupnim trgov in s sporazumom EGP (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

Izpodbijana odločba

- 12 Izrek izpodbijane odločbe se glasi:

„Člen 1

Koncentracija, po kateri [GE] pridobi nadzor [nad tožečo stranko], se razglasi za nezdržljivo s skupnim trgov in s sporazumom EGP.

Člen 2

Ta [izpodbijana odločba] je naslovljena na [GE].

[...]“

- 13 Razloge izpodbijane odločbe lahko povzamemo, kot sledi.
- 14 Po mnenju Komisije je imela GE sama, še pred koncentracijo, prevladujoč položaj na trgih reaktivnih motorjev za velika komercialna in velika regionalna letala. Trden položaj na trgu v povezavi s finančno močjo in vertikalno integracijo pri dajanju letal v zakup so dejavniki, na podlagi katerih je bil lahko ugotovljen prevladujoč položaj GE na teh trgih. Preiskava naj bi tudi pokazala, da je tožeča stranka glavni dobavitelj letalskih in neletalskih proizvodov ter motorjev za poslovna letala in naprav za zagon motorja, pri čemer so slednje ključni element v proizvodnji motorjev.
- 15 Združitev dejavnosti obeh družb naj bi povzročila nastanek prevladujočih položajev na trgih dobave letalskih proizvodov, neletalskih proizvodov in reaktivnih motorjev za poslovna letala ter okrepila že obstoječi prevladujoč položaj GE glede reaktivnih motorjev za velika komercialna in velika regionalna letala. Ta nastanek ali to krepitev prevladujočih položajev naj bi povzročila povezava več dejavnikov, in sicer: horizontalna prekrivanja na nekaterih trgih, povečanje finančne moči GE ter njena vertikalna integracija z dejavnostmi tožeče stranke in, končno, vezane prodaje njenih komplementarnih proizvodov.

- 16 Po mnenju Komisije naj bi taka združitev omogočila pravni osebi, nastali s koncentracijo, da okrepi tržno moč obeh družb, kar zadeva njune proizvode. To bi povzročilo izključitev konkurentov in s tem odstranitev konkurence na teh trgih in na koncu negativno vplivalo na kakovost proizvodov, storitev in cene za potrošnike.

Postopek

- 17 Z vlogo, vloženo v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje 12. septembra 2001, je tožeča stranka vložila to tožbo. Istega dne je tudi GE zoper izpodbijano odločbo vložila tožbo (zadeva T-210/01).
- 18 Z akti, vloženimi v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje 11., 15. oziroma 16. januarja 2002, so Rolls-Royce Plc, Rockwell Collins Inc. (v nadaljevanju: Rockwell) in Thales SA v tem postopku predlagali intervencijo na strani Komisije.
- 19 Tožeča stranka je zahtevala zaupno obravnavanje določenih podatkov iz njenih listin in listin Komisije, kar zadeva interveniente.
- 20 S sklepom z dne 26. junija 2002 je predsednik prvega senata Sodišča prve stopnje dovolil intervencijo Rolls-Roycea in Rockwella. Z istim sklepom je odobril zaupno obravnavo, ki jo je zahtevala tožeča stranka, razen glede stališč intervenientov. V skladu s členom 116(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje je bila Thalesu na podlagi poročila za obravnavo dovoljena intervencija na obravnavi.

- 21 Po spremembi sestave senatov Sodišča prve stopnje z odločbo Sodišča prve stopnje z dne 13. septembra 2004 (UL C 251, str. 12), je bil sodnik poročevalec premeščen v drugi senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.
- 22 Po ugovoru Rolls-Roycea glede zaupnosti priloge tožbe, in sicer „poročila Nalebuff“, je bil pred predsednikom drugega senata Sodišča prve stopnje v okviru ukrepov procesnega vodstva 15. oktobra 2002 neformalni sestanek, po katerem je tožeča stranka predložila novo različico dokumenta, ki ni bila zaupna. Na vprašanje, ali vztraja pri ugovoru glede te nove različice, Rolls-Royce ni odgovoril v za to določenem roku.
- 23 Po zavrnitvi predloga za zaupno obravnavanje vloge, ker taka obravnava ni predvidena po Poslovniku, je Rolls-Royce vložil različico te vloge, ki ni zaupna, Rockwell pa svojo. Tožeča stranka in Komisija sta svoja stališča glede teh vlog vložili v predpisanem roku.
- 24 Ob uporabi člena 14 Poslovnika in na predlog drugega senata je Sodišče prve stopnje po zaslišanju strank, v skladu s členom 51 Poslovnika, odločilo, da zadevo dodeli razširjenemu senatu.
- 25 V tožbi je tožeča stranka predlagala združitev te zadeve z zadevo T-210/01. Predsednik drugega razširjenega senata je, v skladu s členom 50 Poslovnika, v odločanje senatu predložil morebitno združitev zadev.

- 26 Na podlagi poročila sodnika poročevalca se je Sodišče prve stopnje odločilo otvoriti ustni postopek in strankam postaviti vprašanja v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 64 Poslovnika. Poleg tega je od Komisije zahtevalo, naj pred obravnavo priloži določene dokumente. Stranki sta se na te zahteve odzvali.
- 27 Z dopisom, ki je bil v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje vložen 2. februarja 2004, je Thales umaknil svojo intervencijo. S sklepom z dne 23. marca 2004 je predsednik drugega razširjenega senata Sodišča prve stopnje po zaslišanju strank to odpoved vzел na znanje.
- 28 Stranke so svoje ustne navedbe in odgovore na vprašanja Sodišča prve stopnje podale na obravnavi 25. maja 2004. Po obravnavi je bil ustni postopek zaključen.
- 29 Z dopisom z dne 3. junija 2004 je tožeča stranka v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje vložila nov dokument skupaj s stališči o njegovi upoštevnosti in zahtevala, naj se to vloži v spis te zadeve. S sklepom z dne 8. julija 2004 je Sodišče prve stopnje v skladu s členom 62 Poslovnika odredilo ponovno odprtje ustnega postopka zato, da strankam omogoči, da glede te zahteve podajo stališča.
- 30 Po zaslišanju strank je Sodišče prve stopnje v skladu s členom 64 Poslovnika sprejelo ukrep procesnega vodstva, in sicer, da se v spis vloži dokumente in stališča, ki jih je tožeča stranka predložila 4. junija 2004. V spis so se vložila tudi stališča Komisije in intervenientov glede upoštevnosti omenjenih pisanj.
- 31 Ustni postopek se je potem ponovno zaključil 23. novembra 2004.

Predlogi strank

32 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- to zadevo združi z zadevo T-210/01, General Electric proti Komisiji;
- odredi vse potrebne pripravljalne ukrepe;
- izpodbijano odločbo razglasi za nično;
- sprejme vse druge alternativne ali dodatne ukrepe, ki jih nalaga pravičnost;
- Komisiji in intervenientoma naloži plačilo stroškov.

33 Komisija, ob podpori Rolls-Roycea in Rockwella, Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

1. *Obseg tožbe in predmet spora*

Trditve strank

- 34 Komisija, ki jo glede tega podpira Rolls-Royce, zatrjuje, da je sklicevanje tožeče stranke v njeni tožbi na trditve GE v zadevi T-210/01 v nasprotju s členom 44(1)(c) Poslovnika Sodišča, po katerem mora tožba obsegati kratek povzetek tožbenih razlogov. Tako sklicevanje naj bi bilo še toliko bolj nesprejemljivo, ker tožeča stranka pozna zgolj osnutek tožbe GE in ne njene končne različice. Tožbo je zato treba glede vprašanj, ki v njej niso izrecno obravnavana, razglasiti za nedopustno.
- 35 Komisija glede na tožbene razloge, ki jih v svoji tožbi izrecno navaja tožeča stranka in ki se nanašajo predvsem na del izpodbijane odločbe, ki obravnava vezane prodaje, ocenjuje, da tožeča stranka ni upoštevala pomembnega in bistvenega dela te odločbe, ki obravnava vprašanja horizontalnih prekrivanj in vertikalne integracije. Izpodbijana odločba naj bi temeljila na dejanskih in pravnih elementih, ki skupaj kažejo, da kombinacija finančne moči GE in vertikalne integracije glede nakupa, financiranja in zakupa letal in ob upoštevanju močnega položaja tožeče stranke na različnih trgih letalskih proizvodov vodi do nastanka in krepitev prevladujočih položajev.
- 36 V svojem odgovoru na tožbo je Komisija navedla, da „obrazložitev odločbe temelji na kombinaciji dejanskih in pravnih elementov, ki so skupaj (in samo skupaj)

Komisijo pripeljali do tega, da je prepovedala načrtovano koncentracijo“. Vendar je v svoji dupliki in na obravnavi pojasnila, da naj bi vsak samostojen element razlogovanja zadoščal za utemeljitev prepovedi koncentracije, pri čemer je kot „ponesrečeno“ opredelila svojo trditve v odgovoru na tožbo, v kolikor bi se jo lahko razumelo nasprotno. Tako naj, tudi če bi bili vsi očitki, ki jih je navedla tožeča stranka, zlasti glede vezanih prodaj, utemeljeni, izpodbijane odločbe ne bi bilo treba razglasiti za nično, saj jo preostali razlogi dovolj utemeljujejo, kolikor Komisija v njej ugotavlja nezdržljivost koncentracije s skupnim trgov.

37 Rolls-Royce poudarja, da tožeča stranka ni navedla nobene trditve, ki bi nasprotovala večini razlogov, ki utemeljujejo prepoved koncentracije, zlasti glede krepitve prevladujočega položaja GE na trgu motorjev za velika komercialna in velika regionalna letala in glede nastanka prevladujočih položajev pri motorjih poslovnih letal in majhnih ladijskih plinskih turbin. Predvsem pa naj tožeča stranka, med tremi samostojnimi dejavniki, ki pojasnjujejo krepitev prevladujočega položaja GE na trgu letalskih motorjev za velika komercialna letala, ne bi resno ugovarjala, da bo zaradi vertikalne integracije glede zaganjalnikov tožeče stranke prišlo do izključitve konkurence. Zato naj bi bila tožba neupoštevna in brezpredmetna.

38 Rockwell opaža, da se tožeča stranka v svoji tožbi ni lotila vprašanja horizontalnih prekrivanj ali vertikalne integracije, saj se takšni elementi, ki so v tožbi podani pod naslovom „Povzetek odločbe“, lahko obravnavajo samo kot opis omenjene odločbe.

39 Tožeča stranka na te ugovore odgovarja v treh točkah.

- 40 Prvič, poudarja, da je v tožbi že navedla, da poleg lastnih sprejema vse dodatne trditve, ki jih GE navaja v zadevi T-210/01. Po mnenju tožeče stranke tako sklicevanje na pisanja, vložena v povezani zadevi, sodna praksa dovoljuje, zaradi česar predstavlja vsebina teh pisanj del njene tožbe. V svoji repliki se je glede tega sklicevala na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 5. decembra 1990 v zadevi Marcato proti Komisiji, T-82/89, Recueil, str. II-735, točke od 22 do 24. Na obravnavi se je sklicevala na „povzetek“ upoštevnih sodnih praks v sklepnih predlogih generalnega pravobranilca S. Alberja za sodbo Sodišča z dne 20. septembra 2001 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-263/98, Recueil, str. I-6063 in I-6064, ki navaja eno samo sodbo, in sicer sodbo Sodišča prve stopnje z dne 29. junija 1995 v zadevi ICI proti Komisiji, T-37/91, Recueil, str. II-1901, točka 43 in naslednje, v kateri je Sodišče prve stopnje dovolilo sklicevanje na tožbo v zadevi T-36/91, z istimi strankami, ki jih zastopajo isti odvetniki.
- 41 Poleg tega naj Komisija in Rolls-Royce ne bi trdila, da je sklicevanje vplivalo na njuno možnost priprave obrambe, Rockwell pa naj bi nedvomno lahko razumel in odgovoril na vse navedene trditve.
- 42 Poleg tega tožeča stranka opozarja, da je predlagala združitvev zadev T-209/01 in T-210/01, in zatrjuje, da tudi če ima njena tožba, kot trdi Komisija, vrzeli, bi bile te z združitvijo teh dveh zadev odpravljene. Na obravnavi se je v utemeljitev svoje teze glede pravnih učinkov združitve sklicevala zlasti na sodbo Sodišča z dne 18. marca 1980 v združenih zadevah Forges de Thy-Marcinelle in Monceau proti Komisiji (26/79 in 86/79, Recueil, str. 1083).
- 43 Drugič, tožeča stranka trdi, da so razlogi izpodbijane odločbe, ki jih v svoji tožbi podrobno postavlja pod vprašaj, in sicer tisti, ki zadevajo vezane prodaje, ključni elementi izpodbijane odločbe, tako da bi v primeru, če bi Sodišče prve stopnje ugotovilo utemeljenost teh očitkov, to neizogibno povzročilo razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe. Glede tega poudarja, da je v svojem odgovoru na tožbo Komisija sama navedla, da izpodbijana odločba temelji na skupku elementov, ki skupaj utemeljujejo njeno ugotovitev o nezdružljivosti priglašene koncentracije s skupnim trgom. Zato naj bi bilo treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično, če se

pokaže, da so pri bistvenem vidiku njene obrazložitve glede konglomeratnih učinkov podane napake.

- 44 Na obravnavi je tožeča stranka dodala, da je vedenje Komisije v upravnem postopku stranke, ki so priglasile koncentracijo, navajalo na misel, da bo njihova koncentracija odobrena, če se bo našla rešitev, ki bo odvrnila pridržke Komisije glede vezanih prodaj. Zaradi tega naj bi se tožeča stranka pred Sodiščem prve stopnje v glavnem osredotočila na ta vidik zadeve.
- 45 Tretjič, tožeča stranka poudarja, da sta bili vprašanji horizontalnih prekrivanj in vertikalne integracije, opredeljeni v tožbi pod naslovom „Povzetek odločbe“, v vsakem primeru obravnavani v okviru njenega opisa izpodbijane odločbe. Pod omenjenim naslovom naj bi tožeča stranka opisala in komentirala izpodbijano odločbo in pojasnila, da ta odločba glede zadevnih trgov temelji na več ali vseh elementih, in sicer: prvič, na horizontalnih prekrivanjih in vertikalnih protikonkurenčnih učinkih; drugič, na finančni moči GE in vertikalni integraciji tožeče stranke s hčerinskimi družbami GE, GE Capital Corporate Aviation Group (v nadaljevanju: GECCAG) in GE Capital Aviation Services (v nadaljevanju: GECAS) v okviru nove pravne osebe in, tretjič, na njihovi uporabljeni vezani prodaji. Tožeča stranka navaja, da je analiza trgov, za katere se upošteva horizontalna prekrivanja v izpodbijani odločbi glede vsakega proizvoda, bodisi malo verjetna bodisi premalo obrazložena. Izpodbijana odločba naj bi torej temeljila predvsem na dveh drugih elementih. Po mnenju tožeče stranke je drugi element tako malo verjeten, da ga ni treba nadalje obravnavati. Tako naj bi imel odločilno vlogo tretji element, in sicer vprašanje vezanih prodaj. Poleg tega zadeva ta vidik izpodbijane odločbe glavnino odprodaj, ki so po mnenju Komisije potrebne.
- 46 Tožeča stranka vztraja pri tem, da so napake v izpodbijani odločbi, ki jih navaja, dovolj resne, da bi jo bilo treba v celoti razglasiti za nično. Kot naj bi priznala

Komisija, naj bi samo prepoved koncentracije utemeljevala kombinacija pravnih in dejanskih elementov, upoštevanih skupaj. V odgovoru Rolls-Royceu je tožeča stranka pojasnila, da pridržek glede zaganjalnikov, ki ga poleg tega odpravljajo zaveze, ne more zadostovati za utemeljitev izpodbijane odločbe.

- 47 Zaradi vseh teh razlogov naj bi bili ugovori Komisije in intervenientov, ki se nanašajo na domnevno nedopustnost sklicevanja na tožbo GE in na brezpredmetnost tožbenih razlogov, podanih v tej tožbi, v nasprotju z načelom dobrega vodenja sodnih postopkov in naj ne bi imeli nobene ustrezne podlage.

Presoja Sodišča prve stopnje

Uvod

- 48 Najprej je treba poudariti, da, kolikor so določeni razlogi, ki so navedeni v odločbi, sami po sebi taki, da jo lahko v pravno zadostni meri utemeljijo, napake, ki bi bile lahko podane pri drugih razlogih tega akta, v nobenem primeru na vplivajo na njegov izrek (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 12. julija 2001 v združenih zadevah Komisija in Francija proti TF1, C-302/99 P in C-308/99 P, Recueil, str. I-5603, točke od 26 do 29).
- 49 Poleg tega bi bilo treba, v primeru, da izrek odločbe Komisije temelji na več stebrih razlogovanja, od katerih bi vsak sam zadostoval za utemeljitev tega izreka, ta akt razglasiti za ničnega načeloma samo, če je vsak od teh stebrov nezakonit. V tem primeru napaka ali druga nezakonitost, ki bi zadevala samo enega izmed stebrov

razlogovanja, ne bi zadostovala za utemeljitev razglasitve ničnosti sporne odločbe, saj ne bi mogla odločilno vplivati na izrek, ki ga je institucija sprejela (glej po analogiji sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 2002 v zadevi Graphischer Maschinenbau proti Komisiji, T-126/99, Recueil, str. II-2427, točke od 49 do 51 in navedena sodna praksa). To pravilo se uporablja zlasti v okviru odločb na področju nadzora koncentracij (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 22. oktobra 2002 v zadevi Schneider Electric proti Komisiji, T-310/01, Recueil, str. II-4071, točke od 404 do 420, ter točki 80 in 81 v nadaljevanju).

- 50 V tem pogledu je treba tudi opozoriti, da je treba steber razlogovanja, ki zadošča za utemeljitev izreka akta, v primeru, da ga tožeča stranka v svoji ničnostni tožbi ne izpodbija, šteti za zakonitega in zanjo podanega, kar velja tudi za akt, ki na njem temelji (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Sodišča z dne 14. septembra 1999 v zadevi Komisija proti AssiDomän Kraft Products in drugi, C-310/97 P, Recueil, str. I-5363, točke od 57 do 63).
- 51 Ob upoštevanju prej omenjenega je treba preučiti, ali v tej zadevi tožbeni razlogi tožeče stranke – ob domnevi, da so utemeljeni – zadostujejo za izpodbitje izreka izpodbijane odločbe in bi zato lahko bili podlaga tožbe, ki lahko morebiti privede do razglasitve ničnosti te odločbe. V primeru, ko pravilno navedeni tožbeni razlogi tudi skupaj ne bi mogli utemeljiti razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe, bi bili brezpredmetni in bi bila tožba posledično v celoti neutemeljena (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 17. decembra 1997 v zadevi EFMA proti Svetu, T-121/95, Recueil, str. II-2391, točke od 115 do 122).
- 52 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, kakšen je dejanski obseg te tožbe, in to s preučitvijo morebitne nedopustnosti določenih razlogov, za katere tožeča stranka trdi, da jih je navedla.

Sklicevanje na razloge, navedene v zadevi T-210/01

- 53 Komisija brez formalnega uveljavljanja ugovora nedopustnosti ugovarja nedopustnost določenih posebnih vidikov tožbe. V vsakem primeru je treba spomniti, da so v skladu z ustaljeno sodno prakso pogoji za dopustnost tožbe procesne predpostavke javnega reda, na katere sodišče Skupnosti lahko in mora paziti po uradni dolžnosti (sklepa Sodišča prve stopnje z dne 15. septembra 1998 v zadevi Michailidis in drugi proti Komisiji, T-100/94, Recueil, str. II-3115, točka 49, in z dne 25. oktobra 2001 v zadevi Métropole Télévision – M 6 proti Komisiji, T-354/00, Recueil, str. II-3177, točka 27; v tem smislu glej tudi sklep Sodišča z dne 5. julija 2001 v zadevi Conseil national des professions de l'automobile in drugi proti Komisiji, C-341/00 P, Recueil, str. I-5263, točka 32).
- 54 Po členu 21 Statuta Sodišča in členu 44(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje mora tožba zlasti obsegati „predmet postopka“ in „kratek povzetek tožbenih razlogov“. Poleg tega po členu 48(2) omenjenega poslovnika „navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih vprašanj, ki so se pojavila med postopkom“. Iz teh določb izhaja, da je treba vse razloge, ki v vlogi, s katero se postopek začne, niso dovolj razdelani, šteti za nedopustne. Sodna praksa glede procesnih predpostavk javnega reda izrecno potrjuje, da lahko Sodišče prve stopnje na to nedopustnost pazi po uradni dolžnosti (sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. marca 2002 v zadevi Joynson proti Komisiji, T-231/99, Recueil, str. II-2085, točka 154).
- 55 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da mora biti kratek povzetek tožbenih razlogov tožeče stranke dovolj jasen in natančen, da toženi stranki omogoči pripravo svoje obrambe, Sodišču prve stopnje pa, da o tožbi odloči, ne da bi potrebovalo nadaljnje podatke (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 24. februarja 2000 v zadevi ADT Projekt proti Komisiji, T-145/98, Recueil, str. II-387, točka 66, in z dne 16. marca 2004 v zadevi Danske Busvognmænd proti Komisiji, T-157/01, Recueil, II-917, točka 45).

Podobno se zahteva, če se v utemeljitev tožbenega razloga navaja očitek (sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 1998 v zadevi *Mo Och Domsjö* proti Komisiji, T-352/94, Recueil, str. II-1989, točka 333).

- 56 Poleg tega je v skladu z ustaljeno sodno prakso za to, da bi bila tožba dopustna, zaradi zagotovitve pravne varnosti in dobrega vodenja sodnih postopkov potrebno, da bistveni pravni in dejanski elementi, na katerih ta temelji, vsaj na kratko, a dosledno in razumljivo izhajajo iz besedila same tožbe (glej sodbo Sodišča z dne 9. januarja 2003 v zadevi *Italija* proti Komisiji, C-178/00, Recueil, str. I-303, točka 6; sodbo Sodišča prve stopnje z dne 6. maja 1997 v zadevi *Guérin automobiles* proti Komisiji, T-195/95, Recueil, str. II-679, točki 20 in 21, in v točki 55 zgoraj navedeno sodbo *ADT Projekt* proti Komisiji, točka 66, sklep Sodišča prve stopnje z dne 25. julija 2000 v zadevi *RJB Mining* proti Komisiji, T-110/98, Recueil, str. II-2971, točka 23 in navedena sodna praksa, sodbo Sodišča prve stopnje z dne 10. aprila 2003 v zadevi *Travellex Global and Financial Services in Interpayment Services* proti Komisiji, T-195/00, Recueil, str. II-1677, točka 26, ter v točki 55 zgoraj navedeno sodbo *Danske Busvognmænd* proti Komisiji, točka 45; glej prav tako, v tem smislu, sodbi Sodišča z dne 15. decembra 1961 v združenih zadevah *Fives Lille Cail* in drugi proti Visoki oblasti, 19/60, 21/60, 2/61 in 3/61, Recueil, str. 561, 588, in z dne 5. marca 1991 v zadevi *Grifoni* proti ESAE, C-330/88, Recueil, str. I-1045, točki 17 in 18).
- 57 Glede tega velja, da čeprav je telo besedila tožbe glede posameznih vprašanj lahko podprto in dopolnjeno s sklicevanjem na povzetke dokumentov, ki so ji priloženi, pa splošno sklicevanje na druga pisanja, tudi, če so priložena tožbi, ne more nadomestiti pomanjkanja bistvenih elementov pravnega utemeljevanja, ki morajo biti, v skladu z zgoraj navedenimi določbami, v tožbi (sklep Sodišča prve stopnje z dne 21. maja 1999 v zadevi *Asia Motor France* in drugi proti Komisiji, T-154/98, Recueil, str. II-1703, točka 49). Poleg tega ni dolžnost Sodišča prve stopnje, da v prilogah išče in prepozna dokaze in trditve, ki bi jih lahko štelo za utemeljitev tožbe, saj imajo priloge zgolj dokazno in dokumentarno funkcijo (v točki 54 zgoraj navedena sodba *Joynson* proti Komisiji, točka 154, sodbi Sodišča prve stopnje z dne 7. novembra 1997 v zadevi *Cipeke* proti Komisiji, T-84/96, Recueil, str. II-2081, točka 34, in z dne 20. aprila 1999 v združenih zadevah *Limburgse Vinyl Maatschappij* in drugi proti Komisiji, od T-305/94 do T-307/94, od T-313/94 do T-316/94, T-318/94, T-325/94,

T-328/94, T-329/94 in T-335/94, Recueil, str. II-931, točka 39, ki je Sodišče v pritožbi glede tega ni razveljavilo v sodbi z dne 15. oktobra 2002 v združenih zadevah Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi proti Komisiji, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, od C-250/99 P do C-252/99 P in C-254/99 P, Recueil, str. I-8375).

- 58 Vendar tožeča stranka navaja več sodb, v katerih sta sodišči Skupnosti dovolili sklicevanje na pisanja, vložena pred istim sodiščem v drugih zadevah (glej točko 40 zgoraj). Po mnenju tožeče stranke se sklicevanje na druga pisanja, vložena pred istim sodiščem v drugi zadevi, ne bi smelo šteti za nedopustno.
- 59 Sodna praksa, ki jo tožeča stranka v točki 40 zgoraj navaja v utemeljitev takega sklicevanja, Sodišča prve stopnje vendarle ne more privedi do tega, da ne bi upoštevalo zgoraj omenjenega pravila, po katerem morajo biti razlogi na kratko navedeni v sami tožbi. Sodišče prve stopnje je v svoji sodbi ICI proti Komisiji, navedena v točki 40 zgoraj, (točka 45) poudarilo, da glede tega sodna praksa Sodišča upošteva posebnosti vsakega posameznega primera posebej in v potrditev te trditve navedlo sodbe z dne 29. novembra 1956 v zadevi Charbonnages de Beeringen in drugi proti Visoki oblasti (9/55, Recueil, str. 325, 352), z dne 8. julija 1965 v združenih zadevah Prakash proti Komisiji (19/63 in 65/63, Recueil, str. 677, 693), z dne 13. julija 1965 v zadevi Lemmerz-Werke proti Visoki oblasti (111/63, Recueil, str. 835, 858), z dne 28. aprila 1971 v zadevi Lütticke proti Komisiji (4/69, Recueil, str. 325, točka 2) in v točki 42 zgoraj navedeno sodbo Forges de Thy-Marcinelle in Monceau proti Komisiji, točka 4.
- 60 V zvezi s tem je treba ugotoviti, najprej, da bi bil pristop, s katerim bi se dovolilo tako sklicevanje na vlogo, vloženo v drugih zadevah, načeloma nezdržljiv s sodno prakso, navedeno v točkah od 55 do 57 zgoraj, po kateri mora sama tožba vsebovati kratek povzetek tožbenih razlogov, ki zlasti omogočajo, da Sodišče prve stopnje o tožbi odloči, ne da bi potrebovalo nadaljnje podatke.

- 61 Čeprav sta sodišči Skupnosti včasih dopustili možnost, da se tožbeni razlogi navajajo s sklicevanjem na drugo zadevo (v točki 42 zgoraj navedena sodba Forges de Thy-Marcinelle in Monceau proti Komisiji in v točki 40 zgoraj navedena sodba Marcato proti Komisiji), pa sta v drugih primerih to možnost zavrnila (glej v točki 59 zgoraj navedeno sodbo Charbonnages de Beeringen in drugi proti Visoki oblasti in v točki 59 zgoraj navedeno sodbo Prakash proti Komisiji), ne da bi pri tem navedli, oziroma tega vsaj nista storili izrecno, odločilen kriterij za to izbiro.
- 62 Treba je poudariti, da sta sodišči Skupnosti v vseh zadevah, v katerih so bile izdane sodbe, ki jih navaja tožeča stranka ali so navedene v točki 45 sodbe ICI proti Komisiji, navedena v točki 40 zgoraj, dopustili, da se lahko razlogi, ki niso izrecno navedeni v tožbi, štejejo za veljavno navedene s sklicevanjem, čeprav se je tožeča stranka sklicevala na svoja pisanja v drugi zadevi.
- 63 V tej zadevi se je sklicevanje tožeče stranke v njeni tožbi, kot je bilo omenjeno zgoraj, nanašalo na tožbo, ki jo je istega dne vložila druga tožeča stranka, in sicer GE.
- 64 Kolikor bi se dopustili tožbeni razlogi, ki niso izrecno navedeni v tožbi, zato ker jih je navedla tretja stranka v drugi zadevi, na katero bi se napolnilo v tožbi, bi se dovolil obid obveznih zahtev iz člena 44(1) Poslovnika, navedenih v točki 54 zgoraj.
- 65 Poleg tega je treba poudariti, da v zadevi T-210/01 GE zastopajo drugi zastopniki, kot so ti, ki tožečo stranko zastopajo v tej zadevi. Poleg tega tožba GE ni priložena tožbi, ki jo je tožeča stranka vložila v tej zadevi. Te okoliščine lahko samo utrdijo ugotovitev iz prejšnje točke, v delu, ko potrjujejo drugačnost in neodvisnost te tožbe v primerjavi s tožbo, vpisano pod opravilno številko T-210/01.

- 66 Treba je tudi spomniti, da je vsaka stranka izključno odgovorna za vsebino procesnih aktov, ki jih vloži, kar je načelo, ki je določeno predvsem v členu 43(1) Poslovnika (glej v tem smislu v točki 40 zgoraj navedeno sodbo ICI proti Komisiji, točka 46). Vendar pa tožeča stranka, čeprav zatrjuje, da pozna osnutek tožbe GE, ne trdi, da je v času vložitve svoje tožbe poznala natančno vsebino tožbe GE, na katero se sklicuje. V nasprotju z zahtevo po dobrem vodenju sodnih postopkov pa sklicevanje na tožbo GE Sodišču prve stopnje torej ne bi omogočilo, da bi dovolj natančno ugotovilo tožbene razloge, ki so mu bili predloženi ob vložitvi tožbe v tej zadevi.
- 67 Ob upoštevanju vsega zgoraj navedenega in ker v tej zadevi ni treba obravnavati vprašanja, v kakšnih pogojih bi tožeča stranka morebiti lahko pravilno navedla razloge s sklicevanjem na svoja pisanja v drugi zadevi, je treba šteti, da je identičnost strank, še zlasti tožeče stranke v obeh zadevah, bistven pogoj za dopustnost tožbenih razlogov, domnevno navedenih s sklicevanjem na pisanja v drugi zadevi.
- 68 Iz zgoraj navedenega izhaja, da sklicevanje tožeče stranke na tožbo GE v zadevi T-210/01 ne povzroči, da se v tožbo, ki jo je v tej zadevi vložila tožeča stranka, vključijo tožbeni razlogi, ki jih GE navaja v omenjeni zadevi.

Predlog za združitev

- 69 V utemeljitev predloga za združitev te zadeve z zadevo T-210/01 tožeča stranka navaja, da bi ta združitev, tudi če sklicevanje na tožbo GE ne omogoča, da se za dopustne štejejo tožbeni razlogi, ki bi jih želela navajati v zvezi z drugimi vidiki zadeve, kot je vezana prodaja, zapolnila morebitne vrzeli, zaradi katerih je njena

tožba nedopustna. Na obravnavi se je tožeča stranka sklicevala na v točki 42 zgoraj navedeno sodbo Forges de Thy-Marcinelle et Monceau proti Komisiji, točka 4, kot tudi na sodno prakso, za katero trdi, da izhaja iz samega začetka sodne prakse Skupnosti.

- 70 Glede morebitne združitve zadev T-209/01 in T-210/01 je treba najprej spomniti, da člen 50 Poslovnika določa:

„Predsednik lahko kadar koli po zaslišanju strank in po nastopu generalnega pravobranilca odredi, da se dve ali več zadev z istim predmetom zaradi medsebojne povezanosti za namen pisnega ali ustnega postopka ali zaradi izdaje skupne končne odločbe združi. Zadeve se kasneje lahko razdruži. Predsednik lahko ta vprašanja predloži v odločanje Sodišču prve stopnje.“

- 71 Kot je Sodišče poudarilo v svoji sodbi z dne 21. junija 2001 v združenih zadevah Moccia Irme in drugi proti Komisiji (od C-280/99 P do C-282/99 P, Recueil, str. I-4717, točka 66), iz te določbe izhaja, da sklep o združitvi ne vpliva na neodvisnost in samostojnost zadev, na katere se nanaša, ker je vedno možna odločba o razdružitvi. Tako je Sodišče v tej sodbi odločilo, da se dve tožeči stranki pred Sodiščem ne moreta sklicevati na razloge, ki jih nista navajali na prvi stopnji, kljub združitvi njunih zadev, pred Sodiščem prve stopnje, z drugimi zadevami, v katerih so te tožbene razloge dejansko navedle druge tožeče stranke (točke od 61 do 68 sodbe).

- 72 Treba je tudi ugotoviti, da je združitev ukrep, ki ga predsednik ali Sodišče prve stopnje v skladu s členom 50 Poslovnika lahko odredi, vendar pa tega ni dolžan, čeprav mu stranke to predlagajo, saj gre za prosto odločitev glede najustrežnejšega načina vodenja postopka. Iz omenjenega izhaja, da je posledica trditve tožeče

stranke, če jo sprejmemo, da bi postopkovna odločitev predsednika, ki je v njegovi prosti presoji, lahko razširila obseg tožbe in s tem odločilno vplivala na izid sodnega postopka in tako vanj vnesla arbitraren element.

73 Kar zadeva v točki 59 zgoraj navedeno sodbo Charbonnages de Beeringen in drugi proti Visoki oblasti, je treba poudariti, da Sodišče, s tem da je odločilo, da splošno sklicevanje na to, kar je navedeno v drugi zadevi, ne zadostuje za dopustnost tožbe in to še toliko manj, ker je šlo za sklicevanje ne da bi bila istočasno predlagana združitev zadev, ni odločilo, da bi bila tožba ob pravočasno vloženemu predlogu za združitev dopustna. Nasprotno, omejilo se je na ugotovitev, da je, v omenjeni zadevi, odsotnost takega predloga, ki Sodišču predlaga, naj dve zadevi obravnava skupaj, okrepila nezadostnost splošnega sklicevanja v tožbi na tožbo, ki jo je vložila tretja oseba.

74 Poleg tega je treba glede tega, da je Sodišče v sodbi Forges de Thy-Marcinelle in Monceau proti Komisiji, navedena v točki 42 zgoraj, ocenilo, da „dopustnost prve tožbe pokriva nedopustnost druge“, poudariti, da je v tisti zadevi zadevne tožbe vložila ista oseba, medtem ko se v tej zadevi tožeča stranka želi opreti na tožbene razloge, ki jih je navedla tretja stranka.

75 Zato, ne da bi bilo treba v tej zadevi odločiti o morebitnih učinkih združitve dveh tožb, ki ju je vložila ista tožeča stranka, zadošča ugotovitev, da združitev dveh zadev, v katerih sta tožeči stranki različni, ne more spremeniti obsega tožbe, ki jo je vsaka od tožečih strank vložila ločeno, saj v nasprotnem primeru pride do kršitve neodvisnosti in samostojnosti njunih ločenih tožb (glej po analogiji v točki 71 zgoraj navedeno sodbo Moccia Irme in drugi proti Komisiji, točka 66).

76 Zato se lahko v tej zadevi upošteva samo tiste tožbene razloge, ki niso domnevno navajani s sklicevanjem na tožbo GE.

77 V konkretnih okoliščinah te zadeve ni treba združiti z zadevo T-210/01. Ta predlog, ki ga je v svoji tožbi navedla tožeča stranka, se torej zavrne.

Predmetnost tožbenih razlogov, navedenih v tej zadevi

78 Druga trditev tožeče stranke glede tega je, da so razlogi, ki zadevajo vezane prodaje, ključni element izpodbijane odločbe, brez katerega ta akt ne bi bil sprejet.

79 Treba je spomniti, da iz člena 2(3) Uredbe št. 4064/89 izhaja, da mora Komisija na področju koncentracij, v primeru koncentracije, ki ustvari ali krepil prevladujoč položaj, katerega posledica bi bila resno oviranje učinkovite konkurence na skupnem trgu, slednjo načeloma prepovedati, čeprav zaradi koncentracije za konkurenco ne nastanejo nobene nove ovire. Če Komisija postopno pregleda več trgov in pride do ugotovitve, da se bo na nekaterih izmed teh trgov ustvaril ali krepil prevladujoč položaj, zaradi česar bo učinkovita konkurenca bistveno ovirana, je treba ugotoviti, da ta, če v odločbi ni izrecno drugače navedeno, šteje, da bi položaj po koncentraciji na vsakem od teh trgov sam utemeljeval prepoved priglašene koncentracije.

- 80 Glede tega je treba spomniti, da je Sodišče prve stopnje v svoji sodbi Schneider Electric proti Komisiji, navedena v točki 49 zgoraj (točke od 404 do 420), poudarilo, da v tej zadevi ugotovljene napake, ki se nanašajo na analizo različnih nacionalnih trgov, same ne morejo zadostovati, da bi pod vprašaj postavile očitke, ki jih je Komisija podala v zvezi z različnimi sektorskimi francoskimi trgi različnih panog. Tako se analiza, ki je podlaga za odločbo Komisije, katere rezultat je prepoved zadevne koncentracije, ne more šteti za pomanjkljivo glede teh trgov zgolj zaradi napak, ugotovljenih glede drugih trgov.
- 81 Podobno je treba, kadar Komisija ugotovi, da se bo na enem trgu zaradi več različnih in neodvisnih razlogov ustvaril ali krepil prevladujoč položaj, načeloma šteti, da bi Komisijo, razen če ni drugače navedeno v upoštevni razlogih odločbe, ki jo ta sprejme, do te ugotovitve sam po sebi pripeljal vsak izmed navedenih razlogov. To še toliko bolj drži, če iz samostojnega opisa takega elementa razlogovanja izhaja, da ta sam po sebi zadostuje za ugotovitev, da bi se kakovostno ali bistveno spremenili pogoji konkurence na zadevnem trgu.
- 82 V tej zadevi je Komisija v uvodni izjavi 567 izpodbijane odločbe pojasnila, da je bilo treba ugotoviti, da bi „načrtovana koncentracija pripeljala do nastanka ali krepitve prevladujočega položaja na trgih motorjev za [velika komercialna letala], reaktivnih motorjev za [velika] regionalna letala, reaktivnih motorjev za poslovna letala, letalskih in ne-letalskih proizvodov, kot tudi majhnih ladijskih plinskih turbin, zaradi česar bi bila posledično učinkovita konkurenca na skupnem trgu bistveno ovirana.“
- 83 Kot Komisija trdi v odgovoru na tožbo, v izpodbijani odločbi ni določila hierarhije pomislekov glede konkurence na vsakem od trgov, ki jih je v okviru ugotovitve, navedene v prejšnji točki, preučila in nato naštela. Zato je treba iz izpodbijane odločbe izvajati, da vsak ločen del njenega razlogovanja in predvsem njena analiza

vsakega izmed trgov, naštetih v omenjeni točki, dejansko predstavlja samostojen steber izpodbijane odločbe.

84 To ugotovitev potrjuje natančna preučitev teh ločenih delov razlogovanja Komisije.

85 Glede tega je treba ugotoviti, da se preudarki glede horizontalnih prekrivanj, do katerih pride zaradi priglāsene koncentracije, na trgu reaktivnih motorjev za velika regionalna letala, trgu reaktivnih motorjev za poslovna letala in trgu majhnih ladijskih plinskih turbin, ne morejo medsebojno podkrepiti, saj je treba upoštevati, da med temi trgi ni ekonomskih povezav. Še zlasti pa nastanek prevladujočega položaja na trgu majhnih ladijskih plinskih turbin ne vpliva na – oziroma nanj ne vpliva – nastanek ali krepitev prevladujočega položaja na različnih trgih reaktivnih motorjev in drugih letalskih delov, saj gre v teh dveh primerih za proizvode iz različnega poslovnega področja.

86 Poleg tega je treba v zvezi s tem poudariti, da je Komisija v uvodnih izjavah od 428 do 431, pod naslovom a) „Horizontalno prekrivanje pri obstoječih platformah“, opisala takojšnje učinke koncentracije na trgu reaktivnih motorjev za velika regionalna letala, ki so posledica omenjenega prekrivanja. Ta opis se sklicuje na vpliv GE Capitala in GECAS, ki je dejavnik, ki krepi že obstoječi prevladujoč položaj GE na zadevnem trgu, ki ga je Komisija uporabila zato, da je zavrnila trditev udeležencev koncentracije, da naj bi bil monopol, nastal z njuno združitvijo, popolnoma statičen pojav. Vendar pa se Komisija v tem kontekstu ni sklicevala na svojo tezo glede vezanih prodaj. Ta teza je bila glede trga reaktivnih motorjev za velika regionalna letala navedena zgolj pod naslovom b) „Učinki koncentracije na bodoče razpise za platforme“, ki obsega ločeno analizo srednje- in dolgoročnih vplivov združitve na omenjenem trgu. Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Komisija v izpodbijani odločbi

ugotovila, da bi horizontalno prekrivanje na trgu reaktivnih motorjev za velika regionalna letala, ki je posledica koncentracije, nemudoma okrepilo že obstoječi prevladujoč položaj GE in to neodvisno od vseh drugih dejavnikov, ki bi ga lahko krepili v prihodnosti.

87 Komisija je horizontalno prekrivanje na trgu majhnih plinskih turbin opisala pod ločenim naslovom v uvodnih izjavah 476 in 477 izpodbijane odločbe, preden je v drugih delih preučila „izključitev konkurentov“ s trga z vertikalno integracijo tožeče stranke z GE in „izključitev konkurentov“ s trga z vertikalno integracijo majhnih ladijskih plinskih turbin na eni strani in elektronskih proizvodov in krmilnih naprav tožeče stranke na drugi strani. Komisija je v uvodni izjavi 476 odločbe izpostavila, da naj bi s koncentracijo nastala pravna oseba s tržnim deležem med 65 in 80 %, kar je štiri- do petkrat več, kot ga ima neposreden konkurent. V uvodni izjavi 477 je zaključila, da bi bila ta pravna oseba daleč najpomembnejši igravec na trgu majhnih ladijskih plinskih turbin in podala razloge, zaradi katerih konkurenca s strani drugih sedanjih in potencialnih igralcev na trgu ne bi bila učinkovita. Iz strukture in besedila tega dela izpodbijane odločbe izhaja, da učinki koncentracije, ki so opisani v prvem delu, ki obravnava horizontalno prekrivanje pri turbinah, po mnenju Komisije zadostujejo za nastanek prevladujočega položaja na tem trgu in to neodvisno od drugih dejavnikov, ki ovirajo dostop do trga, in zato še bolj okrepijo tak položaj.

88 V vsakem primeru je treba poudariti, da tožeča stranka v tej zadevi ni prerekala teze Komisije, ki se nanaša na izključitev konkurentov s trga majhnih ladijskih plinskih turbin, in to zaradi vertikalne integracije proizvodnje GE teh proizvodov in proizvodnje krmilnih naprav in drugih delov, ki se uporabljajo pri omenjenih turbinah s strani tožeče stranke, ne njene teze glede izključitve konkurentov s trga majhnih ladijskih plinskih turbin kot posledice vertikalne integracije tožeče stranke z GE zaradi finančne moči slednje (glej uvodne izjave od 478 do 484 izpodbijane odločbe ter točki 113 in 114 v nadaljevanju).

- 89 Kar zadeva izključitev konkurentov s trga z vertikalno integracijo proizvodnje reaktivnih motorjev za velika komercialna letala in zaganjalnikov s strani tožeče stranke, je Komisija, ob upoštevanju uvodne izjave 419 izpodbijane odločbe, izrecno navedla, da bi načrtovana koncentracija, neodvisno od skupnih ponudb proizvodov, okrepila prevladujoč položaj GE na trgu reaktivnih motorjev za velika komercialna letala zaradi vertikalne izključitve konkurenčnih proizvajalcev motorjev.
- 90 Vendar pa je tožeča stranka v svoji repliki poudarila, da je Komisija v točki 51 svojega odgovora na tožbo navedla, da „obrazložitev odločbe poleg tega in predvsem zaradi tega, temelji na kombinaciji dejanskih in pravnih elementov, ki so skupaj (in samo skupaj) pripeljali do tega, da je Komisija prepovedala načrtovano koncentracijo“. Po mnenju tožeče stranke iz te navedbe izhaja, da se lahko izpodbijana odločba razglasi za nično le, če so vsi glavni elementi, na katere se opira, utemeljeni, kar zlasti velja za analizo vezanih prodaj, ki jo v svoji tožbi podrobno postavlja pod vprašaj.
- 91 Vendar je Komisija v točki 18 svoje duplike navedla, kar je tudi ponovila na obravnavi, in sicer, da bi vsak od stebrov, na katere se je sklicevala v izpodbijani odločbi, zadostoval za utemeljitev prepovedi priglašene koncentracije. Na obravnavi je to svojo navedbo označila za „ponesrečeno“ in poudarila, da se ta navedba nanaša na analizo, narejeno v odgovor na trditve tožeče stranke, da odločba „v velikem delu“ temelji na dveh teorijah, in sicer, prvič, na domnevni finančni moči GE in njeni vertikalni integraciji pri finančnih storitvah, nakupu zrakoplovov, njihovem dajanju v zakup in tovrstnih poprodajnih dejavnostih, in drugič, na bodoči uporabi vezanih prodaj.
- 92 Pojasnilo Komisije je treba sprejeti.

- 93 Iz razlage točk od 48 do 51 odgovora na tožbo izhaja, da je Komisija poskušala izpodbiti tezo tožeče stranke, da ti dve „teoriji“ sami po sebi predstavljata pravi temelj izpodbijane odločbe in s tem izključita druge antikonkurenčne vidike priglašene koncentracije, ki so bili analizirani v tej odločbi.
- 94 Poleg tega je Sodišče prve stopnje, kot je na obravnavi upravičeno trdila Komisija, tisto, ki nadzira zakonitost same odločbe, pri čemer upošteva razloge, ki so navedeni v tem aktu, in to ne glede na to, kar je bilo v zvezi s tem aktom navedeno v odgovoru na tožbo. Gotovo se je Komisija v svojem odgovoru na tožbo dvoumno izrazila, pri čemer si je to mogoče razlagati, kot da se odreka trditvi, da lahko vsak element njene analize zadošča za utemeljitev izpodbijane odločbe. Vendar glede na to, da je v svoji dupliki in na obravnavi pojasnila, da to ni njeno stališče, izpodbijane odločbe ni treba razlagati tako, in sicer v nasprotju s tem, kar izhaja iz njenega besedila, strukture in splošne zasnove (glej točke od 79 do 85 zgoraj).
- 95 Na obravnavi je tožeča stranka tudi zatrjevala, da se mora Sodišče prve stopnje omejiti na presojo, ali se položaj konkurence, kot ga je ugotovila Komisija, razlikuje od tistega, ki bi dejansko nastal po koncentraciji. Izpodbijano odločbo je treba namreč razglasiti za nično v primeru, kadar so v tem pogledu podane pomembne razlike. S to trditvijo tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da je Komisija tista, ki odloči, ali je treba koncentracijo prepovedati po tem, ko sodba Sodišča prve stopnje zavrne njeno analizo v zvezi z določenimi trgi. V skladu s to utemeljitvijo naj torej Sodišče prve stopnje ne bi bilo tisto, ki odločbo o prepovedi ohrani v veljavi tako, da s svojim splošnim naziranjem nadomesti naziranje Komisije.
- 96 Vendar mora Komisija, kot je bilo poudarjeno v točki 79 zgoraj, koncentracijo, ki izpolnjuje merila iz člena 2(3) Uredbe št. 4064/89, prepovedati. Tako odločbe o prepovedi ni treba razglasiti za nično, ker je tožeča stranka dokazala, da je pri analizi v zvezi z enim ali več trgi podana ena ali več napak, saj kljub temu iz odločbe

o prepovedi izhaja, da je priglašena koncentracija izpolnjevala omenjena merila kar zadeva enega ali več drugih trgov (glej točke od 48 do 50 in od 79 do 81 zgoraj). Zlasti je treba v primeru, da razlogi, ki zadevajo druge trge niso vključeni v to tožbo, za namen te tožbe šteti, da so utemeljeni. Ob takem izvajanju posledic iz vsebinskega obsega tožbe Sodišče prve stopnje s svojo presojo ne nadomesti presoje Komisije, ker je neizpodbijani del presoje Komisije tisti, ki še vedno predstavlja podlago za ta akt.

97 V okviru svojega utemeljevanja, opisanega v točki 78 zgoraj, je tožeča stranka na obravnavi tudi poudarila, da je vedenje Komisije, še zlasti med upravnim postopkom, dajalo vtis, da je tveganje, da po koncentraciji pride do vezanih prodaj, odločilen del zadeve. Ta vtis je izkrivil celoten upravni postopek in udeležencema koncentracije odvzel možnost, da predlagata zaveze, ki bi lahko odpravile druge težave. Zato naj bi tožeča stranka tudi osredotočila svojo tožbo na konglomeratne učinke, do katerih naj bi domnevno prišlo s koncentracijo.

98 Tako utemeljevanje, ki ga je tožeča stranka prvič navajala na obravnavi, predstavlja nov tožbeni razlog. Glede na to, da ta tožbeni razlog zadeva domnevni pristop Komisije v upravnem postopku, je jasno, da bi ga tožeča stranka lahko navedla že v vlogi, s katero se postopek začne. Zato je v skladu s členom 48(2) Poslovnika nedopusten.

99 V vsakem primeru je Komisija v svojem obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah z dne 8. maja 2001 jasno navedla očitke, ki zadevajo vse protikonkurenčne posledice združitve, zlasti tiste, ki zadevajo horizontalne in vertikalne učinke, do katerih pride zaradi te združitve, in jih je potem v izpodbijani odločbi tudi povzela (glej zlasti točke od 118 do 122, od 124 do 126, od 459 do 471, 473, 474, od 578 do 586 in od 612 do 633 tega obvestila). Treba je upoštevati, da pri nadzoru koncentracij Komisiji

poleg obveznosti navedbe očitkov, ki jih poda v obvestilu, in njihove dopolnitve, če bi se zanje pozneje odločila, ni mogoče naložiti obveznosti, da med vročitvijo tega obvestila in sprejetjem končne odločbe izrazi svoje mnenje o morebitnih rešitvah težav, ki jih je predhodno ugotovila (glej v tem smislu sodbe Sodišča z dne 14. julija 1972 v zadevi Sandoz proti Komisiji, 53/69, Recueil, str. 845, točka 14, in z dne 7. januarja 2004 v združenih zadevah Aalborg Portland in drugi proti Komisiji, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P in C-219/00 P, Recueil, str. I-123, točki 192 in 193, ter sodbo Sodišča prve stopnje z dne 4. marca 1999 v zadevi Assicurazioni Generali in Unicredito proti Komisiji, T-87/96, Recueil, str. II-203).

100 Poleg tega se zato, ker tožeča stranka niti ni trdila, da je od pooblaščenega in zanesljivega vira znotraj Komisije prejela omenjena natančna nepogojna in dosledna zagotovila, da se Komisija odreka določenim očitkom, načelo zaupanja v pravo v tem primeru ne more uporabiti (glej v tem smislu sodbe Sodišča prve stopnje z dne 6. julija 1999 v zadevi Forvass proti Komisiji, T-203/97, RecFP, str. I-A-129 in II-705, točka 70 in navedena sodna praksa, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 18. januarja 2000 v zadevi Mehibas Dordtselaan proti Komisiji, T-290/97, Recueil, str. II-15, točka 59).

101 Končno je glede trga reaktivnih motorjev za velika regionalna letala smiselno poudariti, da je Komisija v uvodni izjavi 20 izpodbijane odločbe ugotovila posebno pomembnost teh letal v Skupnosti, saj so leta 1992 predstavljala 14 % celotne evropske letalske flote, leta 1998 pa 33 % le-te. V uvodni izjavi 431 izpodbijane odločbe je poudarila, da bi zaradi pomembnosti trga, na katerem bi imela združena pravna oseba po združitvi monopol, letalske družbe postale od nje vse bolj odvisne.

102 Ob upoštevanju vsega zgoraj navedenega je treba zavrnilo trditev tožeče stranke, zlasti da očitki, ki jih navaja glede konglomeratnih učinkov vezanih prodaj, zadostujejo za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe.

- 103 Treba je namreč ugotoviti, da horizontalni in vertikalni protikonkurenčni učinki koncentracij, ki so navedeni v izpodbijani odločbi, v okviru splošne zasnove te odločbe niso pomožni razlogi in zadostujejo za utemeljitev prepovedi priglašene koncentracije.
- 104 Zato lahko tožba privede do razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe samo, če tožbeni razlogi, ki so izrecno navedeni v sami tožbi, izpodbijejo ugotovitve Komisije glede vseh neodvisnih vidikov, ki so preučeni v izpodbijani odločbi, in zlasti horizontalne in vertikalne protikonkurenčne učinke, ki so v njej ugotovljeni.

Obseg tožbe

- 105 Končno je treba glede tega obravnavati trditve tožeče stranke, da je v svoji tožbi pod naslovom „Povzetek odločbe“ navajala očitke, ki se nanašajo na horizontalne in vertikalne protikonkurenčne učinke koncentracije, ki so ugotovljeni v izpodbijani odločbi. Treba je preučiti, ali se lahko ta stališča tožeče stranke opredeli kot tožbene razloge.
- 106 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, da elementi, navedeni v ničnosti tožbi pod naslovom „Povzetek odločbe“, na prvi pogled niso mišljeni, da bi predstavljali samostojne tožbene razloge, ki bi lahko privedli do razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe, ampak predpostavljajo bolj opis izpodbijanega akta. Vendar ni mogoče vnaprej izključiti možnosti, da bi ta del tožbe lahko vseboval navedbo enega ali več ničnostnih razlogov. Kljub temu pa je mogoče, samo kadar iz odlomka pod tem naslovom jasno in nedvoumno izhaja, da poleg svoje opisne naloge izpodbija

veljavnost ugotovitev iz izpodbijane odločbe, šteti, da ta odlomek predstavlja tožbeni razlog, in to kljub strukturi tožbe in njegovemu položaju v okviru njene splošne zasnove.

107 V nadaljevanju bo Sodišče prve stopnje po vrsti obravnavalo trditve, ki so v tožbi navedene pod naslovom „Povzetek odločbe“ in se nanašajo na vsakega izmed stebrov, na katerih izpodbijana odločba temelji.

— Horizontalno prekrivanje na trgu reaktivnih motorjev za velika regionalna letala

108 Glede tega se tožeča stranka omeji na navajanje tistega, kar sledi v točki 30 njene tožbe:

„[...] Komisija priznava, da je povečanje tržnega deleža, kot posledica združitve ‚bolj majhna‘ in naj bi se umeščala v kontekst prej obstoječega domnevnega prevladovanja GE. Posledično imajo trditve, da bi združitev GE-ja in Honeywella preprečila, da bi imeli kupci ‚korist od konkurence pri cenah‘ (kar se zdi v protislovju z ugotovitvijo, da GE že prevladuje na trgu) in da jima ta daje ‚posebno prednost prvega za [...] bodoče platforme‘ malo ali nobene teže.“

109 Iz teh trditev izhaja, da tožeča stranka meni, da razlogi izpodbijane odločbe, ki se nanašajo na ta trg, opisujejo spremembo konkurenčnega okolja, ki ni pomembna. Vendar bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih v zvezi s tem temelji tožba, iz odlomka, navedenega v prejšnji točki, niti na kratko niso podani dosledno in razumljivo. V bistvu se tožeča stranka omeji na poudarjanje majhnega pomena

protikonkurenčnosti horizontalnih učinkov, ki jih je ugotovila Komisija glede horizontalnih učinkov na trgu reaktivnih motorjev za velika regionalna letala, ne da bi pojasnila, kakšne so po njenem mnenju pravne posledice takega utemeljevanja.

110 Še zlasti iz zadevnega odlomka ni mogoče razbrati, ali tožeča stranka zatrjuje, da „domnevni“ prej obstoječi prevladujoč položaj GE na trgu s koncentracijo ne bi bil v ničemer okrepljen, ali da bo okrepljen v zanemarljivi meri, kar je zajeto s pojmom „de minimus“, ali, končno, da okrepitev tega prevladujočega položaja ne bo imela za posledico, da bi bila učinkovita konkurenca resno ovirana na skupnem trgu ali njegovem znatnem delu. V teh okoliščinah Sodišče prve stopnje ni tisto, ki dopolni ta del tožbe s tem, da samo izbere pravno kvalifikacijo, ki ustreza preveč nejasni graji s strani tožeče stranke.

111 Zato odlomek v točki 30 tožbe pod naslovom „Povzetek odločbe“ ni dovolj jasen in natančen, da bi predstavljal navedbo tožbenega razloga v smislu člena 44(1) Poslovnika in sodne prakse, ki ga razlaga (glej zlasti točko 55 zgoraj).

112 Zato je treba ne glede na položaj na drugih trgih, ki so obravnavani v izpodbijani odločbi, ugotoviti, da analiza Komisije glede horizontalnega prekrivanja na trgu reaktivnih motorjev za velika regionalna letala v tožbi ni bila izpodbijana in jo je zato, za potrebe tega postopka, treba šteti za utemeljeno.

— Horizontalno prekrivanje na trgu majhnih ladijskih plinskih turbin

- 113 Glede tega se tožeča stranka omeji na navajanje tistega, kar sledi v točki 39 njene tožbe:

„Kar zadeva majhne ladijske plinske turbine, je Komisija ocenila, da bi združitev do nastanka prevladujočega položaja, ker bi (i) imela pravna oseba, nastala z združitvijo, med 65 in 80 % trga; (ii) se vodilni položaj Honeywella na trgu v povezavi z GE-jevo finančno močjo in vertikalno integracijo okrepil; in (iii) GE lahko znatno vplival na svoje konkurente z izrabo Honeywellove dejavnosti dobave ključnih sestavnih delov konkurentom.“

- 114 Treba je ugotoviti, da je ta odlomek izključno in zgolj opis ugotovitev iz izpodbijane odločbe, ki zadevajo trg, in ne vsebuje nobenega elementa, ki bi se lahko razlagal kot ničnostni razlog v skladu s členom 44(1) Poslovnika. Zato je treba ne glede na položaj na drugih trgih, ki so obravnavani v izpodbijani odločbi, ugotoviti, da analiza Komisije glede horizontalnega prekrivanja na trgu majhnih ladijskih plinskih turbin v tožbi ni bila izpodbijana in jo je zato, za potrebe tega postopka, treba šteti za utemeljeno.

— Vertikalna integracija proizvodnje zaganjalnikov

- 115 Kar zadeva vertikalno integracijo proizvodnje zaganjalnikov s strani tožeče stranke s proizvodnjo GE reaktivnih motorjev za velika komercialna letala, se tožeča stranka

v točki 29 svoje tožbe omejuje na opis tozadevnih upoštevnih razlogov izpodbijane odločbe:

„Glede trga reaktivnih motorjev za velika komercialna letala je Komisija ocenila, da ima GE že prevladujoč položaj na tem trgu, na katerem Honeywell ni prisoten. Komisija je sklenila, da bi združitev okrepila prevladujoč položaj GE, ker bi: [...] (iii) imela pravna oseba, nastala z združitvijo, razloge in možnost, da drugim proizvajalcem letalskih motorjev prepreči, da bi ji konkurirali, saj je Honeywell glavni dobavitelj zaganjalnikov.“

- 116 Treba je ponovno ugotoviti, da ta opis ne vsebuje niti najmanjšega elementa, ki bi se ga lahko razlagalo kot ničnostni razlog v skladu z zahtevami iz člena 44(1) Poslovnika. Zato se ugotovitev Komisije glede krepitve prevladujočega položaja GE na trgu velikih komercialnih letal zaradi položaja tožeče stranke pri proizvodnji zaganjalnikov v tem postopku šteje za utemeljeno.
- 117 Zato je treba ne glede na položaj na drugih trgih, ki so obravnavani v izpodbijani odločbi, ugotoviti, da analiza Komisije glede vertikalne integracije proizvodnje zaganjalnikov v tožbi ni bila izpodbijana in jo je zato, za potrebe tega postopka, treba šteti za utemeljeno.

— Konglomeratni učinki kot posledica vertikalne integracije

- 118 Končno, kar zadeva konglomeratne učinke, ki izhajajo iz vertikalne integracije tožeče stranke s hčerinskimi družbami GE, in sicer GECAS, GECCAG in GE

Capital, tožeča stranka po temelju obravnava samo vidik, ki zadeva možnost navzkrižnega subvencioniranja zaradi finančne moči GE. Glede možnosti vplivanja na izbiro kupca, z namenom njihovega favoriziranja motorjev GE in letalskih in neletalskih proizvodov tožeče stranke je ta, potem ko je na kratko opisala tezo Komisije, v točki 43 tožbe zatrdila: „Ta teorija je tako malo verjetna, da je v tej tožbi ne bomo več obravnavali.“ Ker tožeča stranka ne navaja nobene utemeljitve, da bi izpodbila razloge izpodbijane odločbe, kar zadeva vpliv, ki bi ga GECAS in GECCAG lahko izkoriščala kot naročnika letal, je treba te razloge za potrebe tega postopka šteti za utemeljene.

— Horizontalno prekrivanje na trgu reaktivnih motorjev za poslovna letala

- 119 Tožeča stranka je v točkah od 31 do 37 tožbe to natančno komentirala, pri čemer je izpodbijala zlasti opredelitev upoštevnega trga, kot tudi dejstvo, da se je Komisija oprla na številčne podatke v zvezi s tržnimi deleži. Ne glede na dejstvo, da je ta utemeljitev navedena pod naslovom „Povzetek odločbe“, je treba ugotoviti, da tozadevni dejanski in pravni elementi, ki so navedeni v tožbi, zadostujejo za tožbeni razlog, ki bi lahko, v primeru, da bi bil utemeljen, izpodbijal Komisijino analizo v izpodbijani odločbi glede nastanka prevladujočega položaja na trgu, še zlasti zaradi horizontalnih protikonkurenčnih učinkov, ki so posledica koncentracije.

Sklepna ugotovitev

- 120 Tožeča stranka ni izpodbijala več samostojnih stebrov, ki so podlaga za prepoved koncentracije. Predvsem ni izpodbijala ugotovitve glede krepitve prej obstoječega prevladujočega položaja GE na trgu reaktivnih motorjev za velika regionalna letala, niti nastanka prevladujočega položaja na trgu majhnih ladijskih plinskih turbin

zaradi horizontalnega prekrivanja dejavnosti obeh podjetij. Prav tako ni izpodbijala ugotovitve v zvezi s krepitvijo prej obstoječega prevladujočega položaja GE na trgu reaktivnih motorjev za velika komercialna letala zaradi vertikalne integracije proizvodnje zaganjalnikov s strani tožeče stranke in proizvodnje omenjenih reaktivnih motorjev.

121 Zato je treba neizpodbijane razloge izpodbijane odločbe za potrebe tega postopka šteti za utemeljene. Ob upoštevanju povezanega, a samostojnega značaja obravnavanih elementov razlogovanja, zaradi česar lahko načeloma vsak od njih sam utemelji prepoved koncentracije, bi morala Komisija koncentracijo obvezno prepovedati v primeru, da bi v izpodbijani odločbi sprejela samo tiste izmed ugotovitev protikonkurenčnih učinkov, ki se jih v tej zadevi ne izpodbija. Še zlasti niti iz obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah niti iz izpodbijane odločbe ne izhaja, da je teza Komisije glede nezdržljivosti priglašene koncentracije s skupnim trgom temeljila izključno ali predvsem na njeni analizi vezanih prodaj.

122 Zato so tožbeni razlogi tožeče stranke, ki so ugotovljeni za dopustne in ki ob predpostavki njihove utemeljenosti izpodbijajo razloge izpodbijane odločbe glede vezanih prodaj, navzkrižnega subvencioniranja in horizontalnih učinkov na trgu poslovnih letal, brezpredmetni, ker v okviru tega postopka ne morejo privedi do razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe.

123 Iz omenjenega sledi, da tudi v primeru, da bi bili vsi tožbeni razlogi in trditve, ki jih je tožeča stranka navajala v tej zadevi, utemeljeni, ti ne morejo zadoščati za to, da bi bila izpodbijana odločba v okviru tega postopka razglašena za nično.

2. *Procesne kršitve*

Trditve strank

- 124 Tožeča stranka navaja tožbeni razlog, ki izhaja iz domnevne kršitve pravice do obrambe. V bistvu navaja, da je Komisija, s tem da je v izpodbijani odločbi prvič navedla navzkrižne subvencije med različnimi dejavnostmi nove pravne osebe in plenilske cene, kršila pravico do obrambe.
- 125 Komisija v bistvu odgovarja, da sta bila ta vidika zadeve na kratko omenjena v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah z dne 8. maja 2001 in da ju v nobenem primeru ni mogoče opredeliti za samostojna.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 126 Treba je poudariti, da se v tej zadevi zatrjevana domnevna kršitev pravic do obrambe nanaša samo na elemente izpodbijane odločbe, ki jih je tožeča stranka poleg tega izpodbijala v okviru ostalih tožbenih razlogov, in sicer vezane prodaje in navzkrižne subvencije. Tako bi ta tožbeni razlog, tudi če bi bil utemeljen, lahko omajal samo stebre razlogovanja Komisije, zoper katere so naperjeni tudi drugi tožbeni razlogi. Zato ta tožbeni razlog ne more nikakor vplivati na druge stebre, ki tvorijo temelj izpodbijane odločbe.
- 127 Tako je ta tožbeni razlog brezpredmeten iz enakega naslova in enakega razloga kot ostali tožbeni razlogi, ki jih navaja tožeča stranka.

128 V vsakem primeru je treba v tej zadevi ugotoviti, da sta bila oba zadevna izraza na kratko omenjena v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah in da sta tesno povezana z ostalimi elementi, ki so v njem natančno podani, tako da ju ni treba šteti za samostojna očitka. V teh okoliščinah se je tožeča stranka proti takim naziranjem lahko učinkovito branila.

Sklepna ugotovitev

129 V teh okoliščinah tožba tožeče stranke, zato ker ta ni izpodbijala vseh stebrov, ki vsak zase predstavljajo zadostno pravno in dejansko podlago za izpodbijano odločbo, tudi če bi bili vsi tožbeni razlogi, ki so veljavno navedeni, utemeljeni, ne more privedi do razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe v okviru tega postopka.

130 Zato se tožba zavrne.

Stroški

131 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka s svojimi predlogi ni uspela in ker so to predlagale tožene stranke, kot tudi intervenienta, Rolls-Royce in Rockwell, tožeča stranka nosi svoje stroške in stroške tožene stranke in intervenientov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi razširjeni senat),

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Tožeča stranka nosi lastne stroške in stroške, ki so jih priglasili Komisija in intervenienti.**

Pirrung

Tiili

Meij

Vilaras

Forwood

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 14. decembra 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

J. Pirrung

Stvarno kazalo

Pravni okvir	II - 5534
Dejansko stanje	II - 5535
Izpodbijana odločba	II - 5536
Postopek	II - 5538
Predlogi strank	II - 5541
Pravo	II - 5542
1. Obseg tožbe in predmet spora	II - 5542
Trditve strank	II - 5542
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 5546
Uvod	II - 5546
Sklicevanje na razloge, navedene v zadevi T-210/01	II - 5548
Predlog za združitev	II - 5552
Predmetnost tožbenih razlogov, navedenih v tej zadevi	II - 5555
Obseg tožbe	II - 5563
— Horizontalno prekrivanje na trgu reaktivnih motorjev za velika regionalna letala	II - 5564
— Horizontalno prekrivanje na trgu majhnih ladijskih plinskih turbin	II - 5566
— Vertikalna integracija proizvodnje zaganjalnikov	II - 5566
	II - 5573

— Konglomeratni učinki kot posledica vertikalne integracije	II - 5567
— Horizontalno prekrivanje na trgu reaktivnih motorjev za poslovna letala	II - 5568
Sklepna ugotovitev	II - 5568
2. Procesne kršitve	II - 5570
Trditve strank	II - 5570
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 5570
Sklepna ugotovitev	II - 5571
Stroški	II - 5571